

sætte det paa alle Statens andre lærde Skoler, thi man opstiller derved pludseligt det Princip, at naar en af Statens lærde Skoler kan undværes, skal den høre op, og man stempler altfaa alle disse Skoler som en Nødhjælp, der successivt i Tidens Løb vil kunne ophæves. Desuden maa jeg bemærke, at det bliver en besynderlig ulykkelig Stilling, hvori Metropolitan-skolen vil blive sat, dersom den virkelig skal modtage Dødsdommen paa den Maade, at der fremtidigt ikke skal ansættes faste Lærere derved. Det er af en æret Taler (Winther) bemærket, at dette Ønske allerede vil blive partielt opfyldt, forsaavidt der ikke mere kan ansættes faste Adjunkter, idetmindste ikke i de 5 Aar, inden hvis Udløb Loven skal forelægges til Revision, men det vilde dog være den besynderligste Bestemmelse, om det nu vedtoges, at der ikke skal ansættes nogen fast Rektor eller Overlærer. Man seer let, hvor ulykkelig Skolens Stilling vilde blive, naar den skulde vedblive at bestaae med en Overbestyrelse, som ikke maatte knyttes til den ved det Aaand, hvormed en fast Ansættelse nødvendigviis knytter en samvittighedsfuld Embedsmand til hans Gjerning og Op-gave. Følgen deraf vilde blive, at Metropolitan-skolen havde en Deel faste Adjunkter, nemlig de, som allerede ere ansatte — idet kun de fremtidige blive konstituerede — og ved Siden deraf vilde den i Tidens Løb faae en konstitueret Rektor og konstituerede Overlærere, hvilket vilde være en besynderlig Skikkelse at opstille for en Skole i Hovedstaden, for den Skole, som hidtil har været en Normalskole, hvorefter alle Landets andre lærde Skoler have rettet sig. Jeg gjentager derfor indstændigt min Begjæring om, at dette Spørgsmaal maa holdes udenfor denne Lønningslov; det er et ganske andet og langt videre forgrenet Spørgsmaal, om Metropolitan-skolen skal bestaae eller ikke; det kan ikke saaledes afgjøres i Forbigaaende ved en Bestemmelse i Lønningsloven, og hvis en saadan Lov skulde blive lagt i mine Hænder, vilde jeg ikke see mig istand til at forsøge en fortsat Bestyrelse af det lærde Skolevæsen. — Endelig er der et tredie Punkt, hvorom der ligeledes har hersket en stærk Modsetning mellem Udvalgets Mening og min, nemlig det, der omhandles i Forslaget under Nr. 18 til § 14, idet man har villet

ophæve den Regel, som gjælder for Afgang til Rektorater og Overlærerembeder. For min Anskuelse er det vistnok en Ting af megen aandelig Betydning, at det udtrykkelig ved Forskrifterne for disse Embeders Besættelse angives, hvilke Egenstaber de, der skulle have dem, maae være i Besiddelse af, og i denne Tankegang er det mig en meget væsentlig Paaviisning, at der med Hensyn til Rektorer og Overlærere bestemt peges hen paa, at det skal være Mænd, som have gennemgaaet den klassiske Dannelse, saaledes som vi forstaae denne, naar vi tale om lærde Studier og lærde Skoler. Det er imidlertid ikke lykkedes mig at overvinde den Mening, som er traadt mig imøde, at man uden Skade kunde ophæve en saadan Bestemmelse. Jeg holder mig overbeviist om, at man ikke kan ophæve den uden Skade, forsaavidt som en Erklæring, en Betegning virker gennem Tiden, og denne Betegning, denne Erklæring, vil virke skadende paa den lærde Underviisning, men det er ganske vist, at man vil kunne hæve den uden praktiske Følger for en Tid, nemlig saalænge der er en Forvaltning, som vil fastholde det gamle Spor. Saalænge er det naturligviis uden Betydning, at det er blevet tilladt at forlade det; men jeg skulde dog ikke gjerne see, at den Forandring i min Tid skulde blive vedtagen, at man betegnede Rektorater og Overlærerembeder ikke som Embeder, til hvilke der fortrinsviis udtrævedes den klassiske Dannelse, som betegner de lærde Sysler; jeg maa derfor atter indstændigt anbefale Thinget at lade den Bestemmelse blive staaende, som stod i det oprindelige Udcast, og som jeg har tilladt mig at fremstille som mit Endringsforslag under Nr. 18.

Sad: Forslaget om § 12 — hvorved en Hovedforandring bestemmes i Lærernes Stilling ved de lærde Skoler — blev vedtaget her under denne Sags anden Behandling med et temmelig stort Fleertal. Jeg tør imidlertid ikke idag haabe, at det vil blive staaende, efterat hele Udvalget har udtalt sig for med Ministeren i alt Væsentligt at vende tilbage til det Gamle. Jeg maa tværtimod antage, at jeg rimeligviis vil blive En blandt Faa, som maa stemme mod Udvalget og